

(בשְׂמָלָא) דְּנוֹקְבָא אַז גַּם בְּנוֹקְבָא נִתְפַשְׁטוּ כִּלְלוֹת חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת, מֵאוֹתָן הַגְּבוּרוֹת הַשְּׂיִיכוֹת לָהּ הַמִּתְפַּשְׁטוֹת בַּחֲמֵשׁ קְצוֹת דְּנוֹק, וְאַשְׁתַּקַּע בְּנוֹקְבָא בְּאַתְרָא חַד וִירְדוּ וְנִשְׁתַּקְעוּ בְּנוֹקְבָא בְּמִקּוּם אֶחָד וְהוּא בִּיסוּדָה כֹּל הַחֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת וְנִעְשׂוּ גְבוּרָה אַחַת, וְאַרְשִׁים בְּעַרְיִיתָא, כְּסוּתָהּ דְּכָל גּוֹפָא דְּנוֹקְבָא וְנִרְשַׁם וְנִגְדַל כְּלֵי יִסּוּדָה שֶׁהוּא כְּסוּת וְכִיּוֹסִי לִיְסוּד דו"א, וְהַגְדַּלְתָּ יִסּוּדָה הִיא לְפִי שִׁיעוֹר כִּלְלוֹת כֹּל גּוֹפָא דְּנוֹק בְּאוֹתוֹ זְמַן. וּבְהַהוּא אַתְרָא אֶקְרִי עֲרוּהָ דְּכַלְהָ וְאוֹתוֹ הַמִּקּוּם שֶׁהוּא יְסוּד דְּנוֹק, נִקְרָא עֲרוּהָ שֶׁל הַכֹּלָה הַכְּלוּלָה שֶׁהוּא הִיְסוּד דְּנוֹקְבָא. אַתְרָא לְאַצְנֵעָא לְהַהוּא אִמָּה, דְּאַקְרִי חֶסֶד שֶׁהוּא הַמִּקּוּם לְהַצְנִיעַ בּוֹ אֶת הִיְסוּד דו"א שֶׁנִּקְרָא חֶסֶד, וְלְהַצְנִיעַ הַחֲמֵשׁ חֲסִדִּים הַמְּקוּבָצִים בּוֹ. בְּגִין לְאַתְּבַסְמָא

אור הרשב"י

חסדים, ונתפשט בסוד הקמת הברית לצורך זיווג הקדוש, הבא אחרי הנסירה. אז (כנגדו) גם בנוקבא אתפשט סטר גבורה, ור"ל, שנתפשט חלק גבורה אחת, שהיא בחינת כללות אותן הה"ג המתפשטים בה"ק דנוקבא. מאנון גבוראן דנוקבא, ר"ל, מאותם הה"ג של הנוקבא הנוכח לעיל בציון אות א', שהם קול באשה ערוה וכו' (ברכות כ"ד). ואשתקע בנוקבא באתר חד, ר"ל, ואותה הגבורה שנקבצה מאותם הה"ג, ירדה ונשתקעה במקום אחד, שהוא בחינת יסוד דנוקבא. ועל ידי זה, ארשים בערייתא כסותא וכו', ר"ל הגדיל את כלי היסוד שבה. והיינו נמי דסיים אח"ך בגין לאתבסמא גבורה דא וכו'. כי גם אלו הגבורות, הם בחינת מ"ן עצמם כמו שכתבנו, ולכן הם מתבסמים ע"י החסדים:

לאה בכל אבריה, וכולם הם בחינת גבורות ודינים, בסוד מה שביארתי בזה פ' בא דף ל"ח ע"ב, בסוד נער ונערה. וכמו שהודעתך לעיל שמכוין בר"ת נפלה ע"מרת ר'אשנו (איכה ה, ט"ז) נער, שהם ש"ך כוחות הדין (שהם חמש פעמים דין גימ' נע"ר). ואחר הצות לילה היא מתמתקת בסוד חמש אותיות, שהם מנצפ"ך ה"ג. וענין ה"ג אלו, הם בית רחם האשה יסוד שבה, כנו' באד"ן דף קמ"ב ע"א, עכ"ל. משמע מדבריו, דהכא משתעי במנצפ"ך השניים הממותקים. ולפי שהם מגדילים את כלי היסוד דנוקבא, משום הכי אמר רבנו ז"ל, כי ה"ג אלו הם בית רחם האשה. כלומר מתקנים בית הרחם ומגדילים אותו, כדי שיהיה ראוי לביאה. והו' שאמר וכיון דאתפשט אמה דא, כלומר שנמתח ע"י חמישה

גְבוּרָה דָּא דְכָלִּיל חֲמֵשׁ גְבוּרָאן, בְּהַאי חֶסֶד דְכָלִּיל
בְּחֲמֵשׁ חֶסְדִּין וּכְלֹלֹת חֲמֵשׁ חֶסְדִּים, הֵם כְּדֵי לְהַמְתִּיק הַגְבוּרָה הַזֹּאת שְׁבִיטוֹד דְנוּקָא

שְׁכֹלְלַת בְּתוּכָה חֲמֵשׁ גְבוּרוֹת, וּמִסְבִּיר וְאִיךְ הֵן מִתְבַּסְמוֹת הַגְבוּרוֹת הַלָּלוּ, וְאוֹמֵר שׁוּזָה ע"י
הַחֶסֶד דִּיטוֹד דו"א הַכּוֹלֵל בְּתוּכּוֹ חֲמֵשׁ חֶסְדִּים. חֶסֶד יְמִינָא הַחֶסֶד הַזֶּה דִּיטוֹד דו"א
שְׁכֹלֵל חֲמֵשׁ חֶסְדִּים נִקְרָא יְמִין בְּחִינַת רַחֲמִים, גְבוּרָא שְׁמַאלָא הַגְבוּרָה שְׁבִיטוֹד

דְנוּקָא שְׁכֹלְלַת בְּתוּכָה חֲמֵשׁ גְבוּרוֹת, נִקְרָאת בְּחִינַת שְׁמַאל בְּחִינַת דִּינִים וּגְבוּרוֹת.
אַתְּפֶסֶם דָּא בְּדָא, וְאַקְרִי אָדָם, כָּלִּיל מְתָרִין סְטָרִין

וּמִתְבַּסֵּם זֶה בּוּזָה כְּלוֹמֵר הַגְבוּרָה בְּחֶסֶד עַל יְדֵי הַזּוּג, וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ וְאִזּוּ
מִשְׁתֵּי בְּחִינּוֹת שְׁנֵי צַדִּים יְמִין וְשְׁמַאל חֶסְדִּים וּגְבוּרוֹת, וּמִתְחַבְּרִים הַמ"ה וְהַב"ן וְנִקְרָאִים יָחַד
"אָדָם". וּבְגִין כֵּן, בְּכֻלָּהוּ פְתָרִין אֵית יְמִינָא וְשְׁמַאלָא,

דִּינָא וְרַחֲמֵי וְעַתָּה שְׁלַמְדְנוּ שֶׁהַחֶסְדִּים מִמְתְּקִים הַגְבוּרוֹת, לְכֵן בְּכֹל הַכְּתָרִים שֶׁהֵם
פְּרִצוּפֵי אַבָּא וְאַמָּא, שֶׁהֵם בִּיחּוּד תְּדִירֵי, שֶׁהֵם כְּתָרִים שֶׁהוּא מִקְבֵּל מֵהֶם צְלָמֵי הַמּוֹחִין, יֵשׁ יְמִין
וְשְׁמַאל שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת דִּין וְרַחֲמִים, שֶׁהֵם מ"ה הַכּוֹלֵל הוּא יְמִינָא, ב"ן
הַכּוֹלֵל הוּא שְׁמַאלָא.

תיקון שבעה מלכים דנוקבא קדישא

תַּאנָּא [קיד] עַד לָא זְמִין תִּקְוֹנֵי דְמִלְכָּא לְמַדְנוּ עַד שְׁלֵא יֵצֵא שֵׁם

מ"ה הַחֹדֶשׁ, שֶׁנִּקְרָא תִּקְוֹן הַמְּלָכִים כִּי הוּא מִתְקַן אֶת עוֹלָם הָאֲצִילוֹת

אור הרשב"י

[קיד] לְאַחַר שְׁסִיִּים תִּיקוֹן ז"א, חוֹר לְבַאֵר אֵת כִּי גַם פְּרִצוּף הַנּוֹקְבָא יֵצֵא כְּלוֹל מִי סְפִירוֹת. וְהוֹיָת
תִּיקוֹן הַנּוֹקְבָא דו"א מוֹמֵן הַשְּׁבִירָה עַד זְמַן הַתִּיקוֹן. שְׁבַה נִשְׁבְּרוּ כַּמ"ש לְעֵיל דָּף קכ"ה ע"א. (י"ן הַרְקָה)

הַלִּמּוּד הַיּוֹמִי

והוא מתקן הז' מלכים שנשברו, כי גם פרצוף הנוק' יצא כלול מעשר ספירות, **עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן, בְּנָה עֲלֵמִין, וְאַתְקִין תְּקוּנִין לְאַתְקִימָא** הנה הא"ק שנקרא זקן הזקנים, בנה את עולם הנקודים שהוא עולם האצילות, ותיקן פרצופים כדי שיתקיימו ולא תהיה בהם איזו ירידה. **הַהוּא נִוְקְבָא לָא אֶתְבְּסָמָא, וְלֹא אֶתְקִימוּ, עַד דְנַחֲתִת חֶסֶד עֲלָאָה וְאַתְקִימוּ** אבל אותה נוק' דאצילות שהיא נקודה חמישית, הז"ת שלה שהם שבע מלכויות, שבעה מלכים שלה שהם דינים וגבורות לא נתקיימו, עד שירד החסד העליון הדר מלך השמיני, כי התיקון של השבעה מלכים היה על ידי טיפת החסדים, שהטיל המ"ה דמ"ה בב"ן דמ"ה, ומזווגם יצא תיקון השבעה מלכים, **וְאַתְבְּסָמוּ תְּקוּנֵי נִוְקְבָא בְּהַאי אִמָּה דְאַקְרִי חֶסֶד** ונבררו ונתבסמו ונמתקו תיקוני הנוק' שהם השבעה מלכים דנוק', בשם מ"ה שהוא תולדת היסוד דא"ק, כי הוא המתקנם והמבררם. **הָדָא הוּא דְכְתִיב וְזֶה מִה שְׁכַתּוֹב, (בראשית לו) וְאַלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם** מהדיינים שנמצאו בבינה בחינת אודם ודין, ובצאתם מהבינה היתה בהם השבירה שכתוב בהם וימלוך וימת, **אֲתָר דְכָל דֵּינִין מִשְׁתַּכְּחִין תַּמָּן** ונמצא שאפילו שהבינה בעצמה היא בחינת רחמים, בכל זאת השבעה מלכים שיצאו ממנה הם בחינת הדינים, ולכן אמר שהיא המקום שכל הדינים נמצאים ויוצאים ממנה (ואינון תְּקוּנֵי אֶתְתָּא, אֲשֶׁר דֵּיו לָא כְּתִיב אֶלָּא אֲשֶׁר מְלָכוּ) **וְלֹא אֶתְבְּסָמוּ, עַד דְאַתְקִין כְּלָא** ולא נמתקו ונתבסמו אלו השבעה מלכים, עד שמקודם לכן נתקנו כל פרצופי האצילות הקודמים לה, שהם עתיק א"א או"א וז"א, ורק אח"כ התחיל תיקון הנוק', **וְנִפְיֵק הַאי חֶסֶד, וְאַתִּישְׁב בְּפּוּמָא דְאִמָּה** ויצאה טיפת החסדים שם מ"ה, ונודווג בעטרת היסוד שהיא הב"ן

דמ"ה, ועל ידי יחוד זה נתקנו השבעה מלכים. **הָרָא הוּא דְכָתִיב** וזה מה שכתוב, **וַיָּמַת וַיָּמַת, דְּלֹא אֶתְקַיְיְמוּ, וְלֹא אֶתְבַּסְמוּ, דִּינָא בְּדִינָא** ור"ל אע"ג שהשבעה מלכים הם מ"ה וב"ן דב"ן, עם כל זה לא נתקיימו ולא נתבסמו, מפני שהיו בחינת דין בדין בחינת ב"ן הכולל, וגם מפני שכללות הכלים הם בחינת דין וגם האורות בחינת שם ב"ן שגם הם בחינת דינים, ולכן לא נתקיימו.

וְאֵי תֵימָא אֵי הָכִי דְדִינָא פְּלָהוּ ואם תאמר אם כך הוא כמו שאמרת, שכל השבעה מלכים האורות והכלים כולם הם בחינת דין, **וְהָא פְּתִיב וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתָּיו שְׁאוּל מֵרְחוּבוֹת הַנְּהַר, וְהָא לָא אֶתְחִי דִינָא** והרי כתוב וימלוך תחתיו שאול מרחובות הנהר והוא כלי יסוד, וכתוב עליו שהוא נאצל ונתהווה מבחינת "רחובות הנהר" שהיא בינה בחינת רחמים, ומקשה והרי לא נראה בו דין כי הבינה עצמה היא רחמים והוא נעשה ממנה וא"כ אינו בחינת דין. **דְּתַנִּינָן, רְחוּבוֹת הַנְּהַר אֵיהוּ בִּינָה, דְּמִינָה מְתַפְתְּחִין חַמְשִׁין תַּרְעִין דְּנְהוּרִין וּבוֹצִינִין, לְשִׁית סְטָרֵי עֲלָמָא** שהרי למדנו, רחובות הנהר היא בחינת בינה, שממנה נפתחים חמישים שערים של אורות שהם חסדים, וחמישים בוצינין שהם נרות בחינת גבורות, וכל אחד מהחסדים והגבורות כלול מעשרה, והם מאירים לשה קצוות העולם, וא"כ "שאול" הוא רחמים שהרי שאול היה מעצם אור הבינה שהיא רחמים ואיך אמרת שכולם בחינת דין. **תַּאנָא, פְּלָהוּ דִינָא, בַּר יַמְחֵד דְּאֶתְקַיְיַם בְּתַרְאָה** ומתוך, למדנו שבאמת כולם היו בחינת דין ואפילו שאול בעצמו, שהרי כל השבעה מלכים היו מבחינת שם ב"ן, חוץ ממלך אחד האחרון שהוא "הדר",